Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

Non itaq; p mundo. sed p his quos ei dedit pater rogare se dicit.
Per hoc enim qd eos illi pater iam dedit. factu est ut non pti-
ant ad eu mundu p quo non rogat. Deinde subiungit. qa tui
sunt. Neq; enim quia pater eos filio dedit. amisit ipse quos
dedit. cu adhuc filius sequatur ac dicat. Et mea omnia tua
sunt. et tua mea. Ubi satis apparet. quomodo unigeniti filii
sunt omnia que sunt patris. Per hoc utriq; qd etia ipse ds est.
et de patre patri e natus equalis. Et clarificatus su inquit
in eis. Nunc sua clarificatione tamqua facta sit dicit. cu adhuc
esset futura. Dicendo enim esse iam factu. ostendit iam fuisse pre
destinatu. et certu habere uoluit. qd esset futuru. Et iam inquit
non su in mundo. et hi in mundo sunt. Si hora prius illa qua lo
quebatur attendas. utriq; adhuc in mundo erant. et ipse scili
cet. et illi de quib; hoc dicebat. Non enim scdm prouectu cordis
et uite. id accipere possumus uel debemus. ut illi p ptera esse
adhuc dicantur in mundo. qd mundana adhuc sapiant. ille autem
iam non esse in mundo. sapiendo diuina. Postu enim e hic unum
uerbu. qd nos tta intelligere omnino non sinat. Quia non ait.
et non su in mundo. sed iam non su in mundo. Per hoc ostendens
fuisse in mundo. iam non esse. Numquid ergo fas est. ut eu credam
aliquando mundana sapuisse. et ab hoc errore liberatu iam illa
non sapere. quis tam impio sensu se induerit. Restat igitur ut se
cundu id qd etia ipse in mundo prius erat. in mundo se dixerit
etia non esse. Profecto psentia corporali. a mundo scilicet absentia
sua cito futura. illorum autem tardius p hoc ostendens qd se ia non hic
esse. illos autem hic esse dixit. cu et ipse hic et illi adhuc essent. Sic
enim est locutus homo congruens hominib; ut mos loquendi sese ha